

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

IV. Si spoliatus quis renuntiauerit ecclesiae, licet id iuramento firmauerit,
nullum exinde generatur ei praeiudicium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

si vobis constiterit, quod præfatus P. nullo metu vel vi co-
actus, sed spontanee prælibatam ecclesiam abiuravit, ei
(omni contradictione & appellatione remota) super hoc
perpetuum silentium imponatis.

CAP. III. *Idem.*

24. Quest. 1.
Pudenda.

Fratres * Arcemarenes grauem ad nos contra abbatem
suum transmisere querelam, dicentes eum bona illius mo-
nasterii dilapidasse, ipsumque inutilem & fortilegum esse.
Nuntius vero abbatis in præsentia nostra constitutus, hæc
omnia instantius denegabat, adiiciens præscriptum abba-
tem ab administratione absque rationabili causa destitu-
tum. Ideo dilectioni vestra, &c. quatenus ad locum in quo
facilius possitis partes præsentis habere, & de causa cogno-
scere venientes, & quæ hinc & inde proposita fuerint, au-
dientes diligentius, negotium ipsum, omni gratia & amo-
re postposito, terminare curetis, ita quod si vobis consti-
terit prædictum abbatem irrationabiliter destitutum,
ipsum restituatis. Si vero destitutus non est, & eum inue-
neritis destituendum, illum auctoritate nostra destituatis,
indemnitati ecclesiæ, sicut melius noueritis expedire, con-
sulescentes. Verum si prædicti fratres ipsum canonicè conui-
cerunt de obiectis, depositionis sententiam afferatis. Ce-
terum si præfati fratres, accusationis libello porrecto, in
probatione defecerint, abbati canonica purgatione iniun-
cta, illos debita animaduersione puniatis.

CAP. IV.

Idem V Vigornensi episcopo & Heliensi archiepiscopo.

Audita querela dilecti filii nostri T. clerici carissimi in
Christo Scotorum regis, quod H. persona ecclesiæ de
Sandeta, ipsum super ecclesia de Porten indebite mo-
lestauit*, quam liberam tunc & vacantem ad præsentia-
tionem eiusdem regis prædictus T. adeptus fuerat, licet
idem H. sponte iurasse dicatur, quod super eadem ec-
clesia de Porten præfato T. nullam quæstionem moueret:
venerabili fratri nostro Londoniensi episcopo & tibi fili archi-
diacone dedimus in mandatis, vt rei veritate diligen-
ter inquisita, si vobis constaret, quod prædictus H. alterius
ecclesiæ personatum haberet, vel iuramento spontanee

ANNO
CHRISTI
1179.

præstito firmaverit, se memorato T. super eadem ecclesia de cetero quæstionem non moturum: ei exinde perpetuum silentium, appellatione remota, imponatis, & ab eius impetitione eundem T. absolueri minime differatis. Postmodum vero nuntius præfati H. ad præsentiam nostram accedens, constanti nobis assertione proposuit, quod per violentiam idem H. eadem ecclesia fuerit spoliatus: & ideo ad vos literas impetrauit, ut si constaret vobis veritate cognita, ipsum H. spoliatum esse cum eidem renuntiavit ecclesiæ, contra eum testes alterius partis de iuramento & de renuntiatione spontanee facta nullatenus reciperetis: sed testes potius ipsius H. quibus intendebat posse probare, quia violenter præfata ecclesia spoliatus fuerit, dummodo essent idonei, non differretis recipere, & secundum eorum depositiones & rationes & allegationes hinc inde productas, in causa ipsa, remoto appellationis obstaculo, quod iustum esset, iudicaretis: non obstantibus literis, si quæ alia ab alia parte impetrata essent tacita forma quam expressimus in aliis literis super hoc impetratis. Addidimus insuper, quod si in causa ipsa aliquid esset mutatum, postquam nuntius præfati Henrici iter arripuit ad nostram præsentiam veniendi, totam causam ante ingressum principalis causæ, contradictione & appellatione cessante, in eum statum reduceretis, in quo fuisse dignoscitur, cum nuntius ipsius H. est iter ipsum aggressus: nisi forte idem H. cum altera parte spontanea voluntate posset super ipsa ecclesia convenire. Nunc autem ex literis prædicti episcopi & tuis, filii archidiacone, nobis innotuit, quod vos priorum literarum tenorem secuti, partes debita solennitate citastis, & cum post plures citationes die tandem peremptorio constituto, de iam dicti H. contumacia legitima probatione vobis plenius constitisset, idonearum personarum testimonio cognoscentes sæpèdictum H. alterius ecclesiæ personatum habere, & spontanea voluntate ecclesiam de Porten in facie ecclesiæ in perpetuum abiurasse, ei super eadem ecclesia perpetuum silentium imposuistis, & ab eius impetitione prænominatum T. penitus absolvistis. Licet autem nuntius eiusdem H. alias literas, sicut diximus, impetrauit, formam aliam continentes, & quod reuocari deberet, si quid im-

Concil. Tom. 27.

Kkkk ij

mutatum esset in causa, postquam idem nuntius iter arripuit ad nos veniendi: quia tamen non intelleximus, nec intelligere volumus, vt si quid per iudices delegatos factum esset, reuocaretur in irritum auctoritate nostrarum literarum; sed si quid præsumptione vel violentia immutatum est, &c. discretioni vestræ, &c. quatenus si ante receptionem literarum nostrarum, quas nuntius præfati H. super ipsa causa a vobis impetrauit, memoratus episcopus & tu, fili archidiacone, super iam dicta ecclesia sententiam protulistis, eandem, contradictione & appellatione cessante, ratam habeatis & firmam: nec eam obtentu literarum posteriorum reuocare tentetis, ita quidem, quod si contra sententiam ipsam aliquid statuistis, id sublato appellationis remedio, & præfatum H. contra eandem sententiam venire nullatenus permittatis, sed potius sententiam, contradictione & appellatione postposita, faciatis auctoritate nostra inuiolabiliter obseruari. Si vero post susceptionem sequentium literarum sententia lata fuerit, eadem sententia non obstante, in causa iuxta tenorem literarum ipsarum, appellatione postposita, procedatis, dummodo præfatus H. spoliatus fuerit, eadem sententia non obstante, & per violentiam spoliatus illud præstiterit sacramentum.

CAP. V.

Idem * Lexouensi episcopo. Pars capituli; In literis. supra de potestate iudicum.

Quid si laicus a possessione ecclesie esset eiectus, quam ei nulla ratione possidere liceret?

Super illa quæstione, videlicet cum quis dicit se de possessione violenter esse eiectum, & aduersarius dicit eum non fuisse canonicè institutum, huiusmodi tibi damus responsum: Prius de violenta eiectione, quam de canonica institutione agi debet: quia prædo etiam est secundum rigorem iuris restituendus.

CAP. VI. *Idem eidem in eadem.*

Item cum aliquis dicit se de possessione eiectum, vel aduersarium clam possessionem intrasse, & aduersarius ei crimen obiiciat, vt eum ratione criminis a sua intentione repellat: non occurrit nobis, quod illius abiectione debeat admitti, vel executio principalis causæ propter hoc retar-